

Мрія бюрократа

Володимир Самійленко

Як гляну на місяць і зорі червоні,
Хотів би я вгору летіти в балоні,
Покинув би службу і землю прокляту,
Де так небезпечно тепер бюрократу,
Де вільності всякі заводять прем'єри,
Де людям поважним грозяться есери,
Де легко маєтку позбутись доценту,
Де цінять так низько державную ренту.

Ой, дайте ж балона! Я землю покину;
Самі вже спасайте крамольну країну,
Нехай вам голота диктує закони;
Мене ж авансуйте та дайте прогонні,
Копійку на мілью земної орбіти,
Щоб стало з залишком на Місяць летіти...
А може, я кину цю любу химеру
І, грошики взявши, махну на Рів'єру.